10. Jan 1979

İLERİCİ YURTSEVER GENÇLER BÜLTENİ

Aralık 1978 Sayı : 2

Faşistler Gidecek, Eğitim Sürecek

Okulumuzda son günlerde güncellik kazanan bir konu var: Faşistler atılsın!

Bu amaçla çeşitli eylemler gündeme getiriliyor, belirli çalışmalar yapılıyor. Bu sorunun kaynağı H. Tan dönemine dek uzanmaktadır.

Bilindiği gibi II: MC hükümeti döneminde, iktidarın tüm devlet kurumlarını, üniversiteleri, yüksek okulları faşistleştirme girişimlerine paralel olarak ODTÜ'yede faşist bir rektör atanmıştı. Bu sicilli faşist sayesinde öncelikle idari kademelerde ve tepeden aşağıya doğru gelişen bir biçimde bir hareket başlatıldı. Demokratik bir geleneğe sahip ODTÜ'nün işçi. öğretim üyesi ve öğrencileri gerçekleştirdikleri dayanışmayla buna karşı koydular. Yoğun ve aktif bir biçimde bunu kabul etmeyeceklerini haykırdılar. Bunun üzerine işbirlikçi tekelci burjuvazinin uzantıları kendilerinden olmayan okulları kapatma politikası uyarınca okulu kapamayı yeğlediler. 1977 Nisan'ın başından itibaren çok sınırlı sayıda öğrenci yapılan direnişle açık bıraktırılan biri kız biri erkek yurtlarında kalmaya başladı, ve ODTÜ öğrencilerinin çok büyük bir kısmı bu şekilde dağıtılmış oldu. İşte bu dönemde okulda fiilen kontrolü sağlamak amacıyla «kadrosuzluk» nedeniyle 80 ilerici, demokrat işçi atıldı ve yerlerine 300-350 faşist yerleştirildi. Bu adamlar çoğunlukla yüksek okul öğrencilerinden oluşan, içlerinde profesyonel katillerin bulunduğu bir güruh olarak bölümler alanında terör estirmeye başladılar. Kafeyeryada işçi Feramuz Demir'i katlettiler. Öğretim üyelerine saldırılar tertip ettiler, bazılarını dövdüler. Bölüm kurullarını bastılar. Kurdukları baskıyla ODTÜ'yü amaçlarına alet edebileceklerini, faşist işgali kurumlaştıracaklarını sandılar. Ama tüm bu dönem boyunda yurtlarda kalan ilerici ODTÜ öğrencileri her gün öğleyin topluca kafeteryaya yemeğe gelip giderek faşistlere karşı kesin tavrını gösterdi.

7 Kasımda okul açıldıktan sonra bu faşist çetenin tüm ODTÜ öğrencileri tarafından yığınsal bir biçimde teşhir ve tecrit edilmesi, onlara karşı kesin tavır alınması faşistleri sonunda Rektörlük binasına sığınmaya itti. 2 Aralıkta giriştikleri bombalı silahlı saldırıdan sonra okula bir daha giremediler.

Ne varki geçen bir yıl boyunca bu 300 faşiste her ay 1.5 milyon tutarında para ödenmeye devam ediliyor. Öyleki bu 1.5 milyon lirayla sanki okula bir daha gelmemelerinin bedeli olarak sessizce besleniyorlar. Bir mevziden faşistlerin sökülüp atılması, o mevzinin anti-faşist bir konuma yükseltilmesi haraç ödenerek sağlanamaz. Bu yüzden bu konunun üstüne gidilmesi, faşist çetelerin ODTÜ den aldıkları ve ilericilerin, yurtseverlerin üzerine kurşun olarak kullandıkları paraların ödenmesine son verilmelidir. Aynı zamanda o dönemde çeşitli idari kademelere gelmiş ve şu anda hala okulda bulunan faşistlere karşıda aynı tavır geliştirilmelidir. Örneğin rektör yardımcılığı görevinde bulunan Atilla Özmen ve diğerleride ODTÜ den atılmalıdır. Bu konuda geliştirilen mücadeleye biz İlerici Yurtsever Gençler, öncedende açıkladığımız gibi, yer ala-

cağız, o eylemlerin harcı olmaya devam edeceğiz. Ancak OTK yönetiminin bu eylemlerde sekter ve gurup çıkarlarını ön planda tutan hareketlerinede karşı çıkacağız. Bu doğrultuda dağıtılacak bildirilerin tüm ODTÜ öğrencilerinin birliğini gözeterek kaleme alınması gerekmektedir. Ayrıca yapılan forumlar demokratik bir tartışma alanı yaratmalıdır. Biz, İlerici Yurtsever Gençler olarak ODTÜ nun savaşım geleneğinde yer eden bu ilkelere uyulması ve böylece mü? cadelemizin daha başarılı olması için sürekli çaba harcıyacağız. Yapılan eylemlerin faşistlerin atılması doğrultusunda ileriye yönelik adımlar olmasının yolu buradan geçmektedir.

ODTÜ DE FAŞİSTLERE YER YOK!.

YAŞASIN GENÇLİĞİN ANTİ-FAŞİST BİRLİĞİ!.

ODTÜ DE EYLEM BİRLİĞİNİ YÜKSELTECEĞİZ

Gençliğin değişik kesim ve örgütleri arasında eylem birliğini sağlama sorunu giderek önem kazanıyor. Aslında gençliğin eylem birliğini sağlamak yeni bir sorun değildir. Daha çok önceleri ortaya çıkan ve işçi sınıfının yolundan yürüyen gençlik kesimlerinin dünya çapında üzerinde çaba harcadıkları bir sorundur. Ülkemizde içinde yaşadığımız koşullar eylem birliğini daha acil bir görev olarak gündeme getiriyor. Bu nedenle Türkiye İlerici Gençliği bu görevin bilincinde olarak, anti-faşist,anti-emperyalist gençlik kesimlerinin birliğini sağlamak için savaşım yükseltecektir. İşçi sınıfının yolundan yürümenin sorumluluğu ve bilinciyle bu soruna kalıcı bir çözüm getirecektir. Bu da eylemlerin, savaşın bizzat içerisinde, her türlü yanlış ve sekter anlayış mahkum edilerek gerçekleşecektir.

ODTÜ de gençliğin eylem birliğinin sağlanması doğrultusunda olumlu koşullar vardır. ODTÜ öğrencileri bugüne kadar sürdürdükleri anti-faşist savaşımın deneyleri içerisinde eylem birliğinin gerekliliğini ve savaşımımız açısından önemini çok net bir biçimde görüyor. Bu koşullara karşı ÖTK yönetiminde bulunan D. Yolcuların sekter ve parsacı anlayışları, ODTÜ öğrencilerinin birliğine zarar vermektedir. ÖTK yönetimi kendi görüşü dışındakilere karşı uygulamaya kalkıştığı hegemonyacı anlayışıyla gün geçtikçe büyük bir öğrenci kitlesinin tepkisini toplamaktadır. Bu gün okulumuzda bu olguyu açıkça görmek mümkündür.

İlerici Yurtsever Gençler olarak bizler bunun hesabının ağır olduğunu ve küçük burjuva devrimciliğinin bu ağır yükümlülüğün altında kalacağını birkez daha vurguluyoruz. Anti-faşist savaşımın en ön sıralarında yer alan, bu görevini işçi sınıfının çizdiği savaş yolunda yerine getiren bizler ÖTK yönetiminin bu anlayışını sürekli deşifre edeceğiz. Örgütlülük adına ODTÜ öğrencilerinin birliğinin sabote edilmesine göz yummayacağız. Bu gün ODTÜ öğrencilerinin gerçekleştirilen eylemlerde sorunun bilincinde olmadan yeralması için ince yöntemler geliştiren, değişik gençlik örgütlerinin kendi imzalarıyla çalışma yapmasını engellemeye çalışan, ondan sonra ortaya çıkıp «her şeyi ben yaptım» deyip parsa toplamaya çalışan ÖTK yönetiminin bu planları sökmeyecektir. Gerçekler direngendir ve mızrak çuvala sığmayacaktır.

İlerici Yurtsever Gençler Türkiye de olduğu gibi ODTÜ dede ivedi bir zorunluluk haline gelen gençliğin eylem birliğini sağlamaya çalışacaklardır. Bu konuda hiç bir zaman geri adım atmayacaktır.

Yaşasın Gençliğin Anti-faşist eylem birliği!

Yolumuz işçi sınıfının yoludur!

Güncel Durum ve Görevlerimiz

Temel içeriği kapitalizmden sosyalizme geçiş olan çağımızda sosyalist sistemle kapitalizm arasındaki savaş, toplumsal yaşamın her alanında sürüyor. Emperyalizmin ekonomik, politik ve ideolojik krizi gün geçtikçe derinleşiyor. Dünya sosyalist sistemi, kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı hareketi ve ulusal bağımsızlık savaşı veren halklar savaşlarıyla emperyalizmi her geçen gün biraz daha köşeye sıkıştırıyorlar. Sovyetler Birliği'nin İran'a müdahale etmeğe kalkışan ABD emperyalistlerine karşı çıkması, Etiyopya'da, İran'da, Kamboçya'da, Nikaragua'da savaşımın yükselmesi, Batı Alman tekellerine karşı 40 bin metal işçisinin grevi, bu sürecin günümüzde ortaya çıkan sonuçlarıdır. Bunu hiç kimse görmemezlikten gelemez.

Ülkemizde de başını işçi sınıfımızın çektiği ulusal bağımsızlık ve toplumsal kurtuluş savaşımı yükseliyor. Dünyada olduğu gibi ülkemizde de gerici güçler, tekeller köşeye sıkışıyor. Onlar bu konumlarından kurtulmak için bir yandan faşist çeteler aracılığıyla tüm ilerici güçlere, özellikle işçi sınıfına ve onun yolunda yürüyenlere azgınca saldırıyor, içsavaş yaratmaya çalışıyorlar. Diğer yandan «AP-CHP koalisyonu», «Büyük Koalisyon» tekerlemelerini yineleyerek politik erklerini sağlama bağlamaya çalışıyorlar,

Ülkemizi boydan boya sarsan politik gelişmeler böylesine açıkken, emperyalizmin zayıf bir halkası olması nedeniyle ülkemiz üzerinde emperyalistlerin oyunları hergün yaşanan olaylarla ortadayken CHP ağırlıklı hükümetin ikircikli ve tutarsız tavrı sürüyor. «Hem sağa hem de sola» karşı olma teranesiyle faşistlerin ekmeğine yağ sürülüyor. Böylesi bir dönemde anti-komünizmin hortlatılması gericilerin işine yarıyor.

Son bir buçuk ay içerisinde 10 İGD üyesinin faşistler ve karşı-devrimci maocularca katledilmesi, Elazığ'da düzenlenen ve katliamlara varan saldırılar, faşistlerin «artık silahlı mücadele dönemi başladı» diye fetva vermeleri ülkemizin içinde bulunduğu siyasal koşulları yansıtan olaylardır.

Bu durumda ne yapılmalıdır? Yapılması gereken, yerine getirilmesi gereken görev işçi sınıfımızın öncülüğünde tüm demokrasi güçlerinin eylem ve cephe birliğinin sağlanması ve faşizme karşı mücadelenin yükseltilmesidir. İşçi sınıfımız bu görevin yakıcılığını ısrarla vurguluyor. Bunun için kitlesel çıkışların örgütlenmesini, kitlesel savaşım biçimlerinin yetkinleştirilmesini, bu gösterilerin güvenliğinin eyleme katılan tüm ilerici güçlerin oluşturacakları komiteler aracılığıyla sağlanmasını vurguluyor. Faşizme karşı mücadele ve can güvenliği ancak bu şekilde mümkündür. CHP ağırlıklı hükümetin bu konudaki tutarsızlığı giderek açığa çıktığı için halkımızın can güvenliği bizzat kendisi tarafından sağlanmalıdır. Bu nedenle çalışma ve yerleşme birimlerinde can güvenliği komiteleri oluşturulmalıdır.

Son günlerde toplanan DİSK Temsilciler Meclisinin aldığı kararlar bu yolda olumlu bir adımdır. Sınıf bilinçli ve örgütlü işçiler faşizme karşı eylem ve cephe birliğini savundular. «Önümüzdeki günler mücadele günleri olacaktır» dediler.

Türkiye İlerici Gençliği işçi sınıfının sesine kulak veriyor. Faşizme geçit vermemek, emperyalizmi ülkemizden kovmak, işbirlikçi tekelleri, faşizmi ezmek için işçi sınıfının etrafında halkalanmak, onun yolundan yürümek gerektiğini biliyor. Bu bilinçle haykırıyor:

Can güvenliğini sağlamak için ileri!

Faşist yuvalar dağıtılacak!

Yolumuz işçi sınıfının yoludur!

Ercan Turgut'un kanı yerde kalmayacak!

20 Kasım akşamı Dünya Gençlik ve Öğrenci Haftasını kutlama gecesine katılmak üzere ODTÜ otobüslerinden inen KÖGEF üyesi ve İGD'li Ercan Turgut arkadaşımız, TİKP binasından çıkan bir grup Maocu karşı Devrimci tarafından katledildi.

Uluslararası planda gericilik güçleri ile kolkola giren, başta Sovyetler Birliği olmak üzere dünya sosyalist sistemine karşı her türden gerici güçlerle ittifak yapan, Hitler kalıntısı ve Nazi intikamcısı, Strauss'u yurtsever ilan eden, ulusal kurtuluş mücadelesini arkadan hançerlemek için uğursuz bir görevi yükümlenen Maocular, Türkiye'de de aynı konumda yerlerini alıyorlar.

Maocuların bu cinayeti ilk olmamıştır. Bunların elleri yüzlerce devrimcinin yurtseverin- kanına bulanmıştır. Maoculuğun ülkemizdeki değişik görüntülerinin, Perinçekçi hainlerin, Halkın Kurtuluşçularının ve diğerlerinin görevi anti-emperyalist devrim hareketini her fırsatta düzenledikleri provokasyonlarla, işledikleri cinayetlerle engellemeye çalışıp, karşı - devrime hizmetlerini sunmaktır.

Maocular işçi sınıfına, onun yolundan yürüyen tüm emekçilere, yurtsever gençliğe saldırmaktadırlar. 1 Mayıs 1977 katliamı, 5 Şubat TÖB-DER mitingine saldırıları, büyük MESS direnişinde işçi sınıfımızın Faşizm destekçilerinin örgütüne karşı yürüttükleri greve saldırmaları, İzmir İGD Şube Başkanı Tarık Demirkan arkadaşımızın pusuya düşürülmesi, Düzce'de ve Ergani'de İGD üyeleri Önder Alkan ve Mehmet Aras arkadaşlarımızın katledilmesi, İstanbul'da Liseli Dev-Genç Üyesi Turgut İpçioğlu'nun katledilmesi, tüm bunlar Mao'cuların karşı devrimci yüzlerini açığa çıkaran somut örneklerdir.

Maocuların bugün vardıkları nokta onların Emperyalizmle, Faşizmle her türlü gericilikle sarmaş dolaş olmalarıdır. Bunlar ilericilere devrimcilere saldırırken yollarını şaşırmış değillerdi. Onların yolu, onların görevi budur. Maoculuğun ne olduğu, kime hizmet ettiği gün gibi açıktır.

Türkiye halkı ulusal bağımsızlığı için, ileri demokrasi için işçi sınıfının öncülüğünde ABD, Batı Alman Emperyalizmine onların ülkemizdeki işbirlikçilerine karşı savaşıyor. Bir yanda Koçlar, Sabancılar, Türkeşler - Demireller var bir yanda ise işçiler, emekçiler, tüm halkımız.

Maocular bu savaşta Emperyalizmin ve onun işbirlikçisi gerici Faşist güçlerin yanında saf tutmuştur. Yüzlerine geçirdikleri «Devrimci» maskesi gerici güçlerin işine yarıyor. İşbirlikçi burjuvazinin, büyük tekelci patronların sözcüleri Maocuların ilericilere karşı giriştikleri provakasyonları «sol gruplar arasında çatışma» diye göstermek için büyük çaba harcıyor. Bunların niyetleri belli, bir taşla iki kuş vurmak istiyorlar. Hem Maocuların halk düşmanı politikasını sol gösterip, halkın işçi sınıfı hareketine olan sempatisini, güvenini sarsmaya çalışacaklar, hem de gerçek ilericileri, devrimcileri Maoculara kırdırıp, perde arkasından el oğuşturacaklar. «Biz yapmadık, solcular yaptı» diyecekler. Oyun böylesine açıktır! Maocuların arkasına gizlendikleri «Devrimci» maskesi indirilmelidir. Tüm bu gerçeklere karşın Maocuların hala anti-emperyalist, anti-faşist savaşım içinde yeri vardır diyenler, onlara ilerici, devrimci demekte ısrar edenler, emperyalizmin, gericiliğin, faşizmin ekmeğine yağ sürmektedirler.

Tüm Anti-Faşist, Anti - Emperyalist ilerici, yurtsever, Devrimci gençler burjuvazinin oyunlarını, Maocuların provokasyonlarını boşa çıkaralım.

Faşizme, Emperyalizme karşı savaş Maoculara karşı savaştan ayrılamaz!

Maocuların döktükleri kanların hesabı sorulacaktır!

Anti-Emperyalist, Anti-Faşist saflarda Maoculara yer yok!

Yolumuz işçi sınıfının yoludur!

Anti-Demokratik Yasalara Geçit Yok!

Ülkemizde faşist tırmanış ve terör tüm şiddetiyle sürdürülüyor. Eli kanlı faşist katiller faşist diktatörlüğü halkımıza dayatmak istiyor. CHP ağırlıklı hükümet bu durum karşısında sağ sosyal demokrasinin politik körlüğü ve tutarsızlığı içinde, yalpalayıp duruyor. Hükümet, 1 yıllık süre içindeki uygulamalarıyla, başını işçi sınıfımızın çektiği demokrasi güçlerini karşısına alıyor. Bu tutarsızlığın en iyi örneği meclislere sunulmak üzere hazırlanan yasa tasarılarıdır.

Bu yasa tasarılarıyla, başını işçi sınıfımızın çektiği ilerici hareketin, tüm demokrasi güçlerinin kazanımları elinden alınmak, temel hak ve özgürlükleri rafa kaldırılmak isteniyor. İşçi sınıfının politik hareketi üzerindeki yasaktan sonra, şimdi de işçi sınıfının, gençliğin, kadın hareketinin, teknik elemanların, öğretmenlerin, memurların, köylülerin ekonomik-demokratik savaşımlarına da bir yumruk indirilmek isteniyor.

Dernekler Yasasında yapılmak istenen değişikliklerle demokratik kitle örgütleri, yani işçi sendikalarından gençlik ve öğrenci derneklerine kadar uzanan tüm örgütler, birer spor klübü ya da çiçeksevenler derneğine dönüştürülmek isteniyor.

Bu yasa tasarılarıyla, demokrasi savaşının ayrılmaz bir parçası olan demokratik kitle örgütlerinin, gençlik ve öğrenci derneklerinin tümden ortadan kaldırılması amaçlanıyor. «Siyaset yasak» ilkesinden hareket eden yeni dernekler yasasıyla, dmokratik kitle örgütlerinin demokrasi savaşımındaki işlevleri yok edilmek, sesleri solukları kesilmek isteniyor. Yeni yasa tasarısıyla, demokrasi savaşımının tüm araçları, demokratik kitle örgütlerinin elinden alınıyor, bu kuruluşların ekonomik - demokratik talepleri siyaset varsayılarak yasaklanıyor.

Dahası var: Yeni getirilen yasalarla kolluk kuvvetlerinin, polis ve jandarmanın, işçi sınıfını, gençliği, tüm ilerici güçleri sürekli baskı altında tutmaları, demokrasi güçlerine sürekli saldırmaları yasal bir zorunluluk haline getiriliyor. İnsanların üstleri, başları, konutları, hiçbir mahkeme kararına gerek olmaksızın kolluk kuvvetlerince, günün her saatinde aranabiliyor. Yeni getirilen yasa ile mülki amirler sıkıyönetim kararı verebiliyor...

Meclislere sunulmak istenen yeni yasa tasarılarıyla, MC hükümetlerinin yapamadığı, CHP ağırlıklı hükümete yaptırılmak isteniyor. «Özel İhtisas Mahkemeleri» adı altında DGM'ler geri getirilmek isteniyor. Yeni yasa ile bir de muhbirlik müessesesi konuyor. İlerici güçleri ezmek, demokrasi savaşını engellemek için muhbir vatandaşlar ödüllendiriliyor...

Üzerinde durulması gereken ve yüksek öğrenim gençliği olarak bizi dolaysız olarak etkileyen bir diğer yasa tasarısı da üniversiteler yasa tasarısıdır. Getirdiği birtakım hükümlerle 1750 sayılı yasadan bazı farklılıklar taşımasına karşın birçok noktada anti-demokratik hükümler taşıyan bu yasa tasarısı, CHP ağırlıklı hükümetin ikircikli ve tutarsız politikasını çok açık olarak yansıtmaktadır. CHP'nin bizzat kendisinin bir zamanlar iptal edilmesini istediği hükümler bu tasarıda yeniden yer alıyor.

Bu yasa tasarısının mutlaka karşı çıkılması gereken anti-demokratik hükümleri üniversitenin özerk ve demokratik yapısıyla ilgilidir. Üniversitelerarası Kurulun yetkilerinin genişletilmesi, tek tek üniversitelerin kendi sorunlarıyla ilgili girişim ve inisiyatifini kısmaktadır. Aynı zamanda «Devletin denetimini sağlamak» göreviyle kurulan Denetleme Kurulu da iktidarın üniversiteler üzerindeki baskı ve denetimini perçinlemektedir. Bunun yanında iktidarın «gerekli bulduğu hallerde» üniversite yönetimine el koyması, yönetimine el konulan üniversitenin yöneticilerine işten el çektirilmesi, açıktır ki, üniversite özerkliğini ortadan kaldırıcı nitelikte olan hükümlerdir.

Asistanların ve uzman öğrencilerin altı yıl içinde doçentlik sınavını kazanmadıkları takdirde üniversiteden çıkarılmaları, öğrencilerin ve üniversite çalışanlarının yönetime katılması konusunda açık hükümlere yer verilmemiş olması, öğrencilerin okulu normal eğitim süresinin sadece 1,5 katı kadar bir süre içerisinde bitirmesi zorunluluğunun konulması, üniversite Yönetim Kurulu yerine rektörlüğün yetkilerinin arttırılması, okuldan uzaklaştırma dışındaki tüm cezalara itiraz hakkının tanınmaması ve bunun getirdiği keyfilikler üniversitelerin demokratikliğini ortadan kaldırmaktadır.

Tek tutarlı yönü kürsü sistemini kaldırmak, tam gün çalışma yasasını getirmek ve yüksek öğrenimi birleştirmek olan yasa tasarısının bu konulara bile yeterli bir açıklık getirmediği gözlemlenmektedir.

Bu yapısıyla yeni üniversiteler yasası, özerk ve demokratik üniversite savaşımına ve bu savaşımın bugüne kadar elde edilen kazanımlarına bir saldırı niteliği taşımaktadır. Türkiye İlerici Gençliği bu yasanın anti-demokratik hükümlerine karşı savaşımı yükseltecektir.

CHP ağırlıklı hükümet, ilerici hareketi hedef alan bu gerici yasaları meclislerden geçirmede kararlı görünüyor. Ne var ki, ulusal demokratik güçler, işçi sınıfımız bu yasa önerilerinin meclislerden geçmelerine izin vermeyeceklerdir.

Haberler

DİSK TEMSİLCİLER MECLİSİ, 19 Kasım 1978 günü toplanarak can güvenliğini sağlamak ve faşizmin tırmanışını engellemek için neler yapılması gerektiğini görüştü ve bu doğrultuda önemli kararlar aldı. İşçi sınıfımızın, ülkenin dört bir yanından gelen sendika temsilcileri, aldıkları kararlarda özellikle, Türk-İş'in sınıf uzlaşmacı tavrını kınayarak, AP-CHP koalisyonu önerisine karşı çıktılar. Bunun tekelci burjuvazinin ve faşist dikta özlemcilerinin işine yarayacağını bir kez daha açıkladılar. Yine toplantıda faşist tırmanışın böylesi sınıf uzlaşmacı yollarla değil, işçi sınıfının öncülüğünde yürütülecek yığınsal eylemlerle önlenebileceği ve ancak bu yolla geriletilebileceği belirtildi ve bu nedenlede bir an önce yığınsal gösteriler ve diğer çeşitli eylemler düzenlenmesi kararı alındı. Bu kararların alınmasında bilinçli DİSK tabanının etkisi büyüktür.

Kendine tutarlı demokratım diyen herkez bu kararları desteklemeli ve hayata geçirilmesi doğrultusunda üzerine düşen görevi yerine getirmelidir.

....

İRAN'da, işçi sınıfının başını çektiği Ulusal Cephenin savaşımı yeni boyutlar kazanarak devam ediyor. Ülke çapında sürdürülen genel grevler, yığınsal kitle gösterileri, şahın tahtını her an daha fazla sarsıyor. Savaşımın böylesine yükselmesi karşısında şah, kanlı diktasını sürdürmek için yeni oyunlar, yeni önlemler tezgahlıyor. Son olarak bağımsızlık ve demokrasi istemlerini haykıran yüzbinlerin hareketini bastırmak için askeri bir yönetim iş başına getirildi.

Bunlar, şahın son kozlarıdır. Ancak ne askeri hükümet, ne de ABD emperyalizminin ve maocu hainlerin destekleri, İran Halkının Bağımsızlık ve Demokrasi savaşımını önleyememekte, savaşım gün geçtikçe serpilip gelişmektedir. İran'lı yurtseverler ufukta görünen zafere biraz daha yaklaşmaktadırlar.

....

Türkiye Komünist Partisinin Programını yayınladığı için tutuklanan Ahmet Taştan, 17 Ekimde faşist 142. maddeden yargılanmak üzere mahkemeye çıkarıldı.

Ancak ne CHP ağırlıklı hükümet, ne de başka bir güç düşüncelere sınır koyamazlar, koyamadılar da. Çünkü, Ahmet Taştan yalnız değildi. İşçi sınıfının, tüm demokratik güçlerin, bu olay karşısında ulusal ve uluslararası dayanışması bir kez daha somutlandı. Pek çok Avrupa Komünist Partisinin, ilerici örgüt, kişi, bilim adamı ve hukukçunun yürüttükleri kampanyayla, 141-142'ye karşı çıkıldı. Bu faşist maddeler, Türkiye için bir kara leke olarak nitelendirildi ve kınandı.

Etiyopya Halkıyla ve Gençliğiyle Dayanışmayı Yükseltelim !

Bundan kısa bir süre önce Etiyopya nın başkenti Adis Abeba da toplanan ASYA VE AFRİKA HALKLARIYLA DAYANIŞMA TOPLANTISI, 23-29 kasım tarihleri arasındaki haftayı Etiyopya halkıyla dayanışma haftası ilan etti. Özellikle II. Emperyalist paylaşım savaşından sonra ulusal bağımsızlık savaşının ateşleri içinde gelenekselleşen ve her toplandığında emperyalizme karşı savaşta halkların kararlılığını vurgulayan bu tür toplantıların Asya ve Afrika halkları açısından anlamı büyüktür. Son olarak yapılan toplantıda Etiyopya halkıyla dayanışmanın vurgulanması, Etiyopyadaki anti-emperyalist ve demokratik kazanımların diğer Asya ve Afrika ülkeleri içinde kutsal olduğunu ortaya koymaktadır. Bu karar, Etiyopya devriminin kazanımlarını ortadan kaldırmak için tezgahlar hazırlayan emperyalizmin ve müttefiği içgericiliğin suratına indirilmiş sersemletici bir şamardır. Etiyopya halkı sıkı sıkıya sarıldığı ulusal bağımsızlığına ve sosyalist yönelimine hiçkimseyi dokundurtmama kavgasında yolun başında değildir.

Etiyopya da işbaşında bulunan ilerici hükümet kapitalist olmayan bir kalkınma yolunu benimsemiş bulunuyor. Dünya proleteryasının büyük önderi Lenin tarafından daha 1919 larda formüle edilen bu tezin doğruluğu Etiyopya deneyiyle bir kez daha kanıtlanıyor. Demokratik-devrimci güçlerin iktidarı, Etiyopya da feodalizmi tasfiye ediyor, emperyalizmle olan bağları eli titremeden koparıyor. Tasfiye edilen feodal toprak mülkiyeti yerine yerleşme birimlerine bağlı olarak oluşturulan örgütlenmeler aracılığıyla toprak köylülere dağıtılıyor. En büyük feodal bey olan imparator Selasiyenin tüm topraklarına el konulmuş bulunuyor. Bu toprak reformunun en en özgün yanı toprak dağıtımında oluşturulan ve kollektif mülkiyete yönelmeyi olanaklı kılan, Etiyopya toplumunun gereklerine cevap veren örgütlenmelerin yaratılmış olmasıdır. Ayrıca halkın okuma yazma oranının yükseltilmesi ve ulusal sorunun çözümü doğrultusunda da kararlı adımlar atılıyor. Kültürel geri kalmışlığın giderilmesinde sosyalist sistemin özellikle SSCB ve Kübanın karşılıksız yardımları proleter enternasyonalizminin en iyi örneklerini veriyor.

Emperyalizmin Afrika boynuzunu ve kızıl denizi denetimi altında tutma çabaları Etiyopya devrimiyle bozulmuş bulunyor. Bölgedeki tüm gerici arap rejimleriyle ittifak kuran emperyalist güçler amaçlarına ulaşamayacaktır. Afrika da esen özgürlük rüzgarı Afrika boynuzundada emperyalizmin planlarını alt üst etmektedir. Emperyalizmin bu bölgedeki denetimini sürdürmesi için giriştiği en son çaba Eritredeki ayrılıkçı hareketi destekleme, kışkırtma oldu. Eritrede ortaya çıkan ayrılıkçı hareket ulusal sorunun çözümü doğrultusunda mücadele ettiğini belirtiyordu. Fakat, Eritre çok eski çağlardan beri Etiyopya nın bir parçası olarak varolagelmiştir. Ve bu bölgede ayrı bir tek ulusun yaşaması yerine tüm Afrika ülkeleri için geçerli olan bir yapı söz konusuydu. Eritre de birden fazla ulus ve ulusal azınlık yaşamaktadır. Etiyopya daki ilerici hükümette bu sorunların çözümünü proramına almıştır. Buna rağmen ezilen ulus sömürge ilişkisini çarpıtarak ortaya çıkan ayrılıkçı hareket, emperyalizmin bölgedeki planlarına hizmet etmekten öteye gidememiştir. Gerici arap rejimlerinin elaltından bu hareketi desteklemeleri, bu gerçeği açık olarak kanıtlamaktadır.

Tüm bu gerçekler karşısında Etiyopya devrimine saldıran keskin ama içi boş, yaldızlı laflarla anti-emperyalist olduğunu söyleyen küçük burjuva devrimcileri bugün sus-pus olmuşlardır. Maocular ise emperyalizmle beraber ihanetlerini sürdürüyor. Türkiye ilerici gençliği bu anlayışları sürekli deşifre ederek anti-emperyalist dayanışmayı sürekli yükseltecektir. Etiyopya halkı ve gençliğinin yiğit anti-emperyalist savaşını kendine örnek alacaktır. Etiyopya devriminin kazanımlarını tanıtmak ve yaygınlaşmasına katkıda bulunmak için sürekli çaba harcıyacaktır.

Politeknik Ruhu Yaşıyor

Yıl 1973, kasım ayı. Yunanistan da Amerikan emperyalizminin uşaklığını yapan albaylar faşist cuntası, baskı ve terörüne devam ediyor. İlericiler, demokratlar, sosyalistler komünistler Türkiyede de olduğu gibi takip ediliyor, hapse atılıyor, öldürülüyordu. Ama gene Türkiye de olduğu gibi Yunan işçi sınıfının öncüsü yığınların mücadelesine önderlik ediyordu. Albaylar cuntasının yıkılması ve yerine ulusal ve demokratik bir hükümetin işbaşına getirilmesi için yığınları örgütlüyor, seferber ediyordu.

İşte böylesi bir dönemde Atina Politeknik öğrencileri albaylar cuntasına karşı eyleme geçiyor. Öğrencilerin üzerine tanklar sürülüyor. Tankların soğuk madenlerine öğrenciler çıplak göğüsleriyle karşı çıkıyorlardır.

Kahraman politeknik başkaldırısından beş yıl geçti. Geçen beş yıl, olayın üstünü küllendirmek yerine emperyalizme ve Yunanistan oligarşisine karşı savaşın daha bir yükselmesine neden oldu. Bu yıl 17 Kasımda bir milyondan fazla genç insan Atina sokaklarını doldurdu. Öncülüğünü Yunanistan Komünist Gençliğinin öncü örgütü KNE nin yaptığı büyük gösteriye PASOK ve Yeni Demokrasi partilerinin gençlik örgütleride katıldı. Daha sonra üç gün süreyle politeknik okulunda toplantı ve seminerler düzenlendi. Politeknik başkaldırısında banda alınan sesler yayınlandı. Politeknik savaşçılarının «İlerleme, özgürlük, bağımsızlık için, FAŞİZME HAYIR-NATO VE ABD üslerine, ölüm üslerine HAYIR» sesleri bir kez daha yankılandı.

Türkiye ilerici gençliği, Yunan gençliğiyle dayanışma içinde, bu dev gösterilerin içindeydi. Ortak düşmana karşı haykırılan seslere Türkiye İlerici Gençliğininde sesi katılıyordu. Türkiye İlerici Gençliği ve onun örgütü İGD ye saldıran faşistler, maocular ve hertürlü sapık akımlar bu ihanetlerinin altında kalacaklardır.